

معرفی کتاب

دو نیمه‌ی من

زنان داستان نویس

آمریکای لاتین

ویکتوریا او کامپو

گردآوری و ترجمه:

فریده شبانفر

فریده شبانفر داستان نویس و مترجم ادبی ساکن لس آنجلس است. در سال های اخیر مجموعه داستان های کوتاه به قلم خانم شبانفر به نام *عروج توبای تارزن* راهی بازار کتاب شد. بی تردید، داستان نویسان تازه کار ایرانی با شناخت نمونه های خوب ادبیات کشورهای دیگر موفق به خلق آثار مطرح تری در محافل ادبی جهان خواهند شد. کوشش فریده شبانفر در این زمینه ستودنی است، به ویژه که در کار ترجمه دقیق است و زبان فارسی شیوایی دارد.

کتاب "دو نیمه‌ی من" نه تنها یک مجموعه داستان کوتاه است، بلکه گزارشی از نقش و توانایی های زنان در عرصه ادبیات آمریکای لاتین می باشد. کتاب هدفی چند گانه را دنبال می کند که به شناخت خواننده از وضعیت زنان در کشورهای مختلف آمریکای مرکزی و جنوبی کمک خواهد کرد. مقدمه‌ی طولانی آن سیر تحول ادبیات زنان از آغاز هجوم اسپانیا به این سرزمین را تا به امروز پی می گیرد. و چرایی برگزیدن هر داستان را نیز توضیح می دهد.

شرح حال و آثار هر نویسنده خود هدف مهم دیگری است برای آشنا شدن با زنانی آگاه به حقوق انکار شده‌ی زن، کنشگرانی پر کار و شناخته شده در سطح جهانی، نویسندگانی متعهد و مشتاق پیش‌برد ادبیات زنان کشور خود. آنها سازندگانی هستند که امکانات بسیاری برای استعدادهای جوان بوجود آورده اند و راه ادبیات و هنر را به روی آنان گشوده اند. جالب است که در میان آنها دو تن توانسته‌اند جایزه نوبل ادبیات و صلح را نصیب کشور خود سازند.

نگاه و تفسیری مختصر بر هر داستان نیز راه را برای کنکاش و گفتگو در هر قصه باز می‌کند.

کتاب از تمایلات ابتدایی تا شناخت ابعاد روان شناختی و اجتماعی زن - انسان را بررسی می‌کند. هر داستان به نوبه‌ی خود بر تاریخچه‌ی وابستگی زنان به قوانین مردانه و دشواری‌های بازدارنده‌ی آن‌ها برای دفاع از خود می‌پردازد تا جایی که سرنوشت ساز خود باشند.

راویان هر داستان بر موقعیت خالی از امتیاز زن در یک جامعه‌ی مردسالار و توانایی فردی و شخصی زنانی که می‌کوشند وضعیت موجود را تغییر دهند شهادت می‌دهند و هر یک سرنوشتی نمادین برای اسطوره شکنی ارزش‌های مردانه ارائه می‌کنند.

داستان‌ها در اواخر قرن بیستم نوشته شده‌اند یعنی دورانی که زنان نویسنده‌ی آمریکای لاتین جایگاه برحق خود را در عرصه‌ی ادبیات به تدریج به دست می‌آوردند و جای مردان را که تاکنون از زبان زنان شهادت داده بودند، می‌گیرند.

این کار زنان است که نه تنها این دنیای ناشناخته را که خود نماینده‌ی آن هستند، کشف کنند، بلکه نوبت آن‌هاست که در حد توانایی خویش در مقام شاهد سخن بگویند. اگر زنان در این راه پیروز شوند. ادبیات جهان به غنایی والا دست خواهد یافت.

مجموعه های شعر

بکتاش آبتین

بکتاش آبتین در سال ۱۳۵۳ در شهر ری متولد شده و امروز شاعر و فیلم ساز معتبر ایران است.

او در زمستان سال ۱۳۹۸ به جرم عضویت در کانون نویسندگان ایران، انتشار خبرنامه داخلی کانون، آماده کردن کتاب پژوهشی در باره تاریخ پنجاه ساله کانون برای انتشار داخلی و بیانیه های کانون، حضور بر مزار جعفر پوینده و محمد مختاری و شرکت در مراسم سالانه بزرگداشت احمد شاملو به شش سال زندان محکوم شد.

از بکتاش آبتین تا کنون سه مجموعه شعر منتشر شده است. پنجمین مجموعه ی شعر بکتاش آبتین با عنوان «در میمون خودم پدربزرگم» به چاپ سپرده شده و «پتک»، آخرین مجموعه ی شعرش منتشر شده است.

این شاعر می گوید: "در میمون خودم، پدربزرگم" ۵۵ شعر کوتاه و بلند سه سال اخیر من هست که در ۸۶ صفحه گردآوری شده و از سوی انتشارات نگاه برای گرفتن مجوز نشر ارائه شده است". آبتین درباره ی این مجموعه که به گفته خودش، مضامینی عاشقانه و مرگ اندیش دارد، به نشریات داخلی چنین توضیح داد:

مضمون مرگ در سایر مجموعه های شعری که از من منتشر شده، وجود دارد که شاید به این دلیل باشد که مرگ در کشور ما خیلی ارزان و در دسترس است. در واقع از ابتدای خلقت انسان، پرسش های اساسی درباره ی عشق و مرگ مطرح بوده است؛ انسان درباره ی عشق تا حدود زیادی به کشف رسیده است؛ اما درباره ی مرگ پیوسته این پرسش وجود داشته که مرگ چیست؟ همه ی شاعران،

نویسندگان و هنرمندان نیز همواره به دنبال این چیستی بوده‌اند. من هم در شعرهای مجموعه‌ی شعر «در میمون خودم پدر بزرگم» به این مسأله پرداخته‌ام.

مجموعه‌ی شعر «پتک» از سوی نشر چشمه وارد بازار کتاب شده است. این مجموعه حجمی در حدود ۸۹ صفحه دارد و شعرهای سپید را شامل می‌شود. بکتاش آبتین پیش‌تر نیز مجموعه‌های شعر «و پای من که قلم شد»، «مژه‌ها چشم‌هایم را بخیه کرده‌اند» و «شناسنامه‌ی خلوت» را به چاپ رسانده است. از جمله اشعار آبتین:

تونیستی

و روشن است که شب

خاموش است و چراغ روشن

زنگ می زند

ساعتی که در من کوک کرده‌ای

و شب از تخت بر می‌خیزد و من

از تو بر نمی‌خیزم

از چه حرف می‌زنم نمی‌دانم

دست در دست تو داده بودم

که پا به پای عصا بر گردم

و بی تو

پا برهنه رفته بودم دریا

و دریا پنجره را باز گذاشته بودم که بیایی

که رفتی

ومن پا می زدم در خودم

که این دو چرخه نیستند

که ایستاد !

باران می آمد و

تو می رفتی

ومن می دانستم

وقتی که مقصد تو نیستی

شتاب کوله پشتی و

بی قراری شانه های من

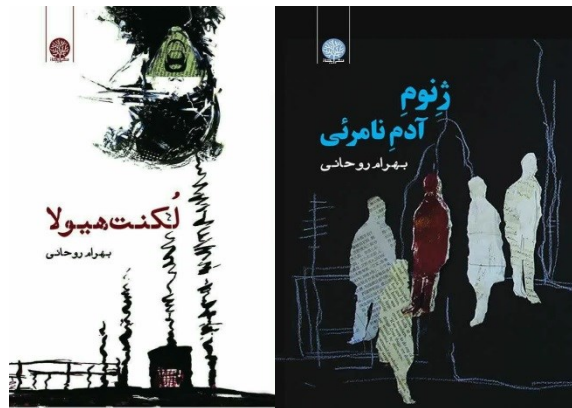
از هیچ خیابانی نمی گذرد.

معرفی کتاب های

بهرام روحانی

سه "کتاب شعر" از بهرام روحانی ساکن ایران (دو دفتر شعر در سالهای گذشته در پاریس و تحت قوانین چاپ و نشر کشور فرانسه، و یک دفتر شعر در سال گذشته در تهران) و همچنین یک "داستان بلند (رمان)" در سال جاری در تهران، (۴ کتاب در حوزه ادبیات) مجموعه تألیفات ادبی بهرام روحانی است که تاکنون در زمینه ادبیات منتشر شده. البته بعلاوه یک داستان کوتاه که اخیراً در مجلات مختلف مانند "همشهری داستان" که در گروه مجلات همشهری در تهران، با عنوان "مدرک رودکی، قلابی نبود" منتشر شده است. برخی از آثار:

۱-مجموعه شعر "جعبه ی سیاه" نشر تنفس-۲۰۱۵-پاریس

۲-مجموعه شعر "پرواز بوفالوها" نشر تنفس-۲۰۱۶-پاریس

۳-مجموعه شعر "لکننت هیولا" نشر ایجاز-۲۰۱۸-تهران

۴-رمان "ژنوم آدم نامرئی" نشر ایجاز-۲۰۱۹-تهران

۵-داستان کوتاه "مدرک رودکی، قلابی نبود" - شماره ۱۰۴ مجله همشهری داستان-۲۰۱۹

-تهران

درخت کج ضیاءالدین وظیفه شعاع

مجموعه داستان

«نازنین در اتاق خودش نشسته و به این فکر می کند که بزرگ شده و ترس هایش هم بزرگتر شده اند. می داند که دیگر یک ایمیل تند عاشقانه کار چندانی از پیش نمی برد. نادر به او می گوید: خانم! کاش می شد این گل زرد روسری شما را بو کرد ... کمی آن سوتر امیر می خواهد برای تولد بیست و سه سالگی ژیا هدیه ای ببرد که ...»

درخت کج نام مجموعه داستانی است از ضیاءالدین وظیفه شعاع که به تازگی از سوی نشر روزنه به بازار آمده است. وظیفه شعاع، متولد ۱۳۶۴ در تبریز است و نوشتن داستان را از سال ۱۳۸۱ شروع کرده و رشته دانشگاهی او کارشناسی تاریخ است. «درخت کج» در واقع اولین مجموعه داستان این نویسنده می باشد که به چاپ رسیده است.